

BIBLIOTHECA SICULA

S I V E

DE SCRIPTORIBUS SICULIS.

QUI TUM VETERA, TUM RECENTIORA SÆCULA
ILLUSTRARUNT,

NOTITIÆ LOCUPLETISSIMÆ;

In quibus non solum Siculorum Auctorum, qui ad hæc usque tempora scripserunt,
Codices excusi, vel manuscripti adnotantur; verum etiam eorundem
Patria, Ætas, Professio, Munia, Dignitates, Memoranda,
Obitus, & Epitaphia recensentur.

*Encomia itidem, quibus adhuc exteri Scriptores Siculos Auctores exornarunt, in Lecto-
rum gratiam indicantur: nonnulli Scriptorum lapsus corriguntur: pluresque
Siculi Scriptores vel ab alienigenis Provincieis usurpati,
vere Patrie restituuntur.*

AUCTORE SAC. THEOL. DOCTORE

ANTONINO MONGITORE

PRESBYTERO PANORMITANO.

TOMUS SECUNDUS.

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

PANORMI

EX TYPOGRAPHIA ANGELI FELICELLA MDCCXIV.

Superiorum Permissu.

K 25

melitarum, vir acutissimi ingenii, ac doctissimus Sacræ Theologiæ Magister. In nonnullis Italiz Academiis eandem Theologiam publice docuit. Solitudinis amantissimus, superiorum veniã in eremum quamdam juxta veterem Platiam secessit: ibique omnibus mundi curis solutus sanctè vixit, sanctèque decessit. Ipsius meminit Joannes Paulus Chirandaus in *hist. Platiz lib. 3. cap. 5. pag. 173. & lib. 4. cap. 3. pag. 266.* Scripsit, & ineditam reliquit

Historiam Civitatis Platiz. Hanc pluriès citat Chirandaus citatus; ac nonnulla ejus fragmenta describit, præsertim in *lib. 3. cap. 5. pag. 173. cap. 8. pag. 190. & cap. 11. pag. 211.*

PROSPER INTORCETTA Platiensis, Societatis Jesu, natus an. 1625, annum agens 16. missus à parentibus Catanam, ut Jurisprudentiæ studiis ingenium admoveret, animarum zelo succensus, post aliquot menses Messaniam aufugit eo consilio, ut in Societatem admittus, inde ad Indicam Missionem navigaret. Annuentibus tandem parentibus Societatem amplexus est anno 1642, in qua ex toto studiorum curriculo Martino Martino adhibitus est Comes, qui unã cum aliis sexdecim ad Sinas velificavit an. 1656, ut apostolicis missionibus illam vineam excolerent. Post innumera navigationis incommoda, ac pericula, Macaam appulsus, ibi quatuor votorum professionem edidit. Mox Sinarum interiora ingressus, Ecclesiam Kiencianensem in Provincia Kiansi, supra viginti annos Pastore viduam, laudabiliter rexit. Ibi indefessus Evangelii operarius intra biennium ad duo millia evangelica luce illustratos, Christo Domino aggregavit; & propriã industriã, & Neophytorum ope, Templum divino cultui extruxit. Non defuere incomparabili viro persecutionum labores; nam ab Urbis Prætoris apud Proregem insimulatus tamquam Dux, & Choryphæus latronum, qui tunc ad quingentos illam Provinciam incursionibus infestabant; Prorex Prosperum in vincula conjectum ad se mitti, Templumq; dirui jussit. Sed rationis pœnam metuens Prætor, ob impositum crimen falsi, Templi tantummodo eversione contentus à Prosperi vexatione ulterius abstinuit. At paulò post levissimã exortã in Evangelii Operarios tempestate, anno 1664, in carcerem detrusus est in Civitate illius Provinciæ Metropoli: mox militari copiã stipatum Pekinum deduxere, ut Judicibus faterent; qui jam Prosperum unã cum majori parte Sociorum quingentis plagis instigentium, et si supervixisset, in Tartariam Desertam rejciendum, damnaverant. At cœlestibus prodigiis territi Judices, mutatã sententiã, vigintriquinque Evangelii præcones (inter quos noster Prosper) in Australem Urbem Cantoniam exilio expulerunt; ibiq; omnes in quadam domuncula coangustati, militari custodiã retenti sunt. Hinc Patres, ut Sinenſi Missioni,

Biblioth. Sicil. Tom. II,

Fidelibus; consulerent, omnium suffragio Procuratorem deligere statuerunt Prosperum, quem in Europam dimitterent; sanima enim de eo erat Sociorum suorum opinio; ideoq; accessito ex Urbe Macaensi Socio, qui Prosperi locum impletet, & de numero captivorum saltẽ custodibus constaret, in Europam amandarunt. Acceptis itaque tantummodo à consternata Vice-Provincia 20. nummis, & divinã providentiã innixus, difficillimo, longoq; itinere se commisit. Tandem cum Romanam anno 1671. appulisset, Societatis Generali institit, ut 40. Socios Sinenſi Missioni concederet, qui redditã eidem Ecclesiæ tranquillitate, antiquis, & jam senescentibus Missionariis succederent. Eã occasione Panormum digressus, virum egregium, laborisq; patientẽ, demirati sunt omnes. Cum autem ad Sineses suos rediret, de captivorum Patrum liberatione nuncium accepit, ac de facultate Missionariis concessã à Sinenſi Rege, ubi vis prædicandi Evangelium. Quæ verò, quantave noster Prosper præclarè gesserit, ac forti animo pertrulerit in Ecclesia Ham-teheou Provinciæ Chekiam sibi demandata, indefessè laborans ad supremam usque senectutem, pro catholica fidei splendore, ac propagatione, videre licet in Historia edicti ab Imperatore Sinarum, in gratiam Christianæ Religionis concessi, quam Parisiis edidit Carolus Gobien. Tandem ad laborum præmium vir verè apostolicus evolavit 3. Octobris 1696. ex monitione ad lectorem libri ejusdem Prosperi de *cultu Sinenſi.* Hujusce viri laudes vide apud Nathanaelem Sotuellum in *Biblioth. Soc. Jesu. p. 714.* Simonem Molinarum in *prefatione ad librum de virtute, & usu herba The. Gemellian* in libro: *Giro del Mondo to. 4. p. 179. & 191.* Dum apud Sinas defudaret, scripsit interpretationem latinam unius ex opusculis Confucii Sinenſium Philosophi, ejus operis titulus est: *Il libro della Morale ab iustoy sa*

Sinarum Scientia Politica-Moralis cum carã Eberibus Sinenſibus, & latinis, recognita, & edita Gog. 1667. in fol. Primum ejusdem Confucii librum antea ediderat in Sinais; cum autem esset Romæ, totam paraphrasim integri textus Confucii imprimendam reliquit. Editus est etiam ejus liber inscriptus:

Confucius Sinarum Philosophus, sive scientiã Sinenſis latinè exposita studio, & operã Prosperi Intorcetta, Christiani Nerdtrich, Francisci Rougrent, Philippi Couplet Soc. Jesu. Jussu Ludovici Magni, eximio Missionum Orientalium, & literarum Reipublicæ bono è Bibliotheca Regia in lucem prodit. Parisiis apud Danielem Horthemis 1687. in fol. Hoc opus laudatur in Diario litteratorum Parmæ an. 1687. p. 163.

Testimonium de Cultu Sinenſi datum ann 1668. editum cum aliis ejusdem argumenti operibus. Lugduni, & veneunt Parisiis apud Nicolaum Pepi è via Jacobea sub signo S. Basilii 1700. in 8.

Italicè

Compendiosa Narratione dello stato della Missione Cinese cominciando dall'anno 1581. sino al 1669. offerta in Roma all'Em. Sig. Cardinali della Sacra Congregazione de Propaganda Fide. Romæ apud Franciscum Tizzonum 1672. in 8.

PROSPER PACIFICUS ex oppido Bufacchini, Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum. Adolescens in Clericorum Seminario Montis-Regalis literarum studiis operam dedit: exinde regulare institutum amplexus, in eo doctrinâ, & eruditione claruit. Jurisprudentiam, & amœniore literas coluit. Floruit anno 1650. Edidit Italicè

Christo Disputante Poema heroico. Panormi apud Petrum Coppolam 1648. in 12.

Ineditum reliquit opus aliud inscriptum:

Vita di S. Caterina V. e M. in verso.

PROSPER TOMASELLUS Panormitanus, natus 22. Novembris anno 1687. humaniores literas didicit. Ad poetica studia ex naturæ beneficio allectus, in his non sine laude ingenii dotes exercet. Vivit hoc anno, quo hæc typis traduntur 1712. Nuper edidit Italicè

La Fede ristabilita dal Proto-Patriarca S. Basilio Magno Dottore di S. Chiesa, e Arcivescovo di Cesarea di Cappadocia, Tragicomedia spirituale. Panormi apud Gasparè Bayonam 1712. in 12. Prælo etiam paravit

La Marchesa d'Unlei.

La S. Maria Maddalena.

PROXENUS Siculus, incertæ ætatis, ac patriæ Historicus, scripsit

De Peris Sicilia. Hujus operis librum primum citat Stephanus Byzantinus de Orbibus ver. Gela pag. 203. & iterum sine operis titulo adductum observo ver. Chaonia pag. 715. Lucubrationis hujus titulum Thomas de Pinedo in observ. ad locum citatum legendum putat: de Orbibus Sicilia. Ita etiam vertic Cluverius in Sicil. antiq. lib. 1. cap. 15. pag. 198. At Vossius de histor. Græcis lib. 3. pag. 409. Hofmannus in lexic. tom. 1. pag. 687. & to. 2. pag. 220. & Samuel Bocartus in Geograph. Sacra par. 2. lib. 1. cap. 29. pag. 551. Legunt: de Sicilia Itineribus.

Scripsit etiam ex Voffio, Hofmanno loc. cit. & Pinedo in Breviario Auctorum, quos ad testimonium vocat Stephanus pag. 772.

Commentarios de Lacedæmoniorum Republica. Athæneus lib. 6. cap. 19. pag. 267. citat hujus operis librum secundum.

De Proxeno etiam Scholiastes Apolloniæ lib. 1. & Michael Apostolius cent. 9. prov. 76. apud Vossium citatuni.

PTOLOMÆUS GALLINA Catanensis, Astrologus celebris, doctrinâ insignis, ac laborum patiens, claruit circa annum 1480. Cum autem senio confectus decessisset, egregias ejus dotes laudavit Jovianus Pontanus in sumulis lib. 1. pag. mihi 3387. in libro etiam de beneficentia pag. 120. ipsius patientiam in laboribus, & molestiis perferendis, ac in itineribus suscipiendis summoperè celebrat. De eo etiam Rocchus Pirrus in not. Eccl. Catan. pag. 94. & Joannes Bapt. de Grossis in Decac. Catan. tom. 2. Cord. 9. pag. 152. Scripsit, Pirro teste,

De Rebus Astrologicis.

PYTHON Catanensis Poeta, & Orator. Fuit à secretis Philippi Macedonum Regis, ut habemus ex Joanne Bap. de Grossis in decac. Catan. tom. 2. pag. 152. & Petro Carrera in hist. Catan. vol. 1. lib. 4. pag. 450. ex Joanne Tzeze Chil. 6. n. 38. qui Bizantinum vocat, ac Philippi scribam; atq; Demosthenem Oratorem celeberrimū, Pythonis faciem exhorruisse, nam ejus æmulus in arte oratoria fuit, & ipsius vim mirificè timebat: immò etiam in inferno eodem timore exagitatam fabulatur. Claruit olymp. 108. eo enim ævo celebris fuit Rex Philippus: ante Christum natum 344. Scripsit Python

Agenam satyricam fabulam. Ex Athæneo lib. 13. cap. 5. pag. 586. cujus fragmentum adducit. Dubitat verò fueritne Pythonis Catanensis, vel Alexandri Magni. Id ipsum tradit Franciscus Patritius in Poetica dec. histor. lib. 1. pag. 103. Idem Athenæus lib. 13. cap. 7. pag. 595. eandem fabulam iterum citat: at Pythonis Catanensis, vel Byzantini fuisse scribit.

